

Minister Środowiska i Bezpieczeństwa Energetycznego

UWZGLĘDNIAJĄC	Art. 17 ust. 3 ustawy nr 400 z dnia 23 sierpnia 1988 r. o działalności rządu i rozporządzenie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
UWZGLĘDNIAJĄC	Artykuł 184b dekretu ustawodawczego nr 152 z dnia 3 kwietnia 2006 r., a w szczególności ust. 2 zdanie drugie i trzecie, który stanowi, że „kryteria, o których mowa w ust. 1 przyjmuje się zgodnie z przepisami wytycznych wspólnotowych lub, w przypadku braku kryteriów wspólnotowych, w poszczególnych przypadkach dla określonych rodzajów odpadów w drodze jednego lub kilku rozporządzeń Ministra Środowiska, Ochrony Gruntów i Morza, w rozumieniu art. 17 ust. 3 ustawy nr 400 z dnia 23 sierpnia 1988 r.”, oraz że „w razie potrzeby kryteria obejmują wartości dopuszczalne dla substancji zanieczyszczających i uwzględniają wszelkie możliwe negatywne skutki substancji lub przedmiotu dla środowiska”,
UWZGLĘDNIAJĄC	dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r., a w szczególności jej art. 11 ust. 1, który stanowi między innymi, że państwa członkowskie podejmują środki mające na celu promowanie selektywnej rozbiórki, aby umożliwić bezpieczne usuwanie i przetwarzanie substancji niebezpiecznych oraz ułatwić ponowne użycie i recykling wysokiej jakości poprzez selektywne usuwanie materiałów,
UWZGLĘDNIAJĄC	rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE,;
UWZGLĘDNIAJĄC	rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE,
UWZGLĘDNIAJĄC	dekret ustawodawczy nr 82 z dnia 7 marca 2005 r. zawierający „Kodeks administracji cyfrowej”,
UWZGLĘDNIAJĄC	dekret prezydencki nr 445 z dnia 28 grudnia 2000 r. zatytułowany „Tekst

jednolity przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących dokumentacji administracyjnej”,

UWZGLĘDNIAJĄC

rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 lutego 1998 r. w sprawie identyfikacji odpadów innych niż niebezpieczne podlegających uproszczonym procedurom odzysku zgodnie z art. 31 i 33 dekretu ustawodawczego nr 22 z dnia 5 lutego 1997 r., opublikowane w Dodatku Zwyczajnym w Dzienniku Urzędowym nr 88 z dnia 16 kwietnia 1998 r.,

UWZGLĘDNIAJĄC

decyzję Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępującą decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych,

ZWAŻYWSZY, ŻE

istnieje rynek na kruszywo z odzysku ze względu na fakt, iż jest ono powszechnie stosowane do budowy obiektów inżynierii lądowej i wodnej jako substytut surowca naturalnego, i posiada rzeczywistą wartość ekonomiczną, że istnieją konkretne cele, do których można wykorzystać tę substancję zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz że jest ona zgodna z prawodawstwem i obowiązującymi *normami* mającymi zastosowanie do tych produktów,

ZWAŻYWSZY, ŻE

że przeprowadzone badanie wykazało, że odzyskane kruszywo, które spełnia kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu, nie ma ogólnie niekorzystnego wpływu na zdrowie ludzkie ani na środowisko,

UWZGLĘDNIAJĄC

Dekret Ministra Środowiska i Bezpieczeństwa Energetycznego nr 152 z dnia 27 września 2022 r. „*Rozporządzenie w sprawie utraty statusu odpadów obojętnych przeznaczonych do budowy i rozbiórki oraz innych odpadów obojętnych pochodzenia mineralnego, zgodnie z art. 184b ust. 2 dekretu ustawodawczego nr 152 z dnia 3 kwietnia 2006 r. a w szczególności art. 7, który reguluje monitorowanie wdrażania środka,*

ZWAŻYWSZY, ŻE

monitorowanie skutków dekretu ujawniło możliwość wprowadzenia istotnych zmian w obowiązującym prawodawstwie, co doprowadziło do opracowania nowego tekstu, a w konsekwencji do uchylecia poprzedniego,

UWZGLĘDNIAJĄC

komunikat, o którym mowa w art. 5 dyrektywy (UE) 2015/1535 ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zawarty w nocie...,

**PO ZASIĘGNIĘCIU
KONSULTACJI**

Rady Stanu, która wydała opinię za pośrednictwem sekcji konsultacyjnej ds. aktów ustawodawczych na posiedzeniu w dniu ...,

UWZGLĘDNIAJĄC

komunikat skierowany do Prezesa Rady Ministrów, sporządzony z Notą ..., zgodnie z art. 17 ust. 3 ustawy nr 400 z 1988 r.

NINIEJSZYM PRZYJMUJE:

następujące rozporządzenie

Artykuł 1

Przedmiot i cele

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe kryteria, zgodnie z którymi odpady obojętne pochodzące z działalności budowlanej i rozbiórkowej oraz inne odpady obojętne pochodzenia mineralnego, określone w art. 2 ust. 1 lit. a) i b) i wymienione w tabelach 1 i 2 załącznika 1, przestają być klasyfikowane jako odpady w wyniku procesów odzysku w rozumieniu art. 184b dekretu ustawodawczego nr 152 z dnia 3 kwietnia 2006 r. W szczególności odpady obojętne z działalności budowlanej i rozbiórkowej, które mogą być wykorzystywane do produkcji kruszywa z odzysku, pochodzą z produktów wytworzonych poddanych selektywnej rozbiórce.

2. Procesy odzysku mające na celu utratę statusu odpadu w odniesieniu do całości lub części odpadów niewymienionych w załączniku 1 tabela 1 pkt 1 i 2 niniejszego rozporządzenia lub odpadów wymienionych w tym załączniku i przeznaczonych do szczególnych celów innych niż określone w art. 4 wymagają udzielenia lub odnowienia zezwoleń zgodnie z art. 184b ust. 3 niniejszego dekretu ustawodawczego.

Artykuł 2

(Definicje)

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 183 dekretu ustawodawczego nr 152 z 2006 r. oraz następujące definicje:

- a) „odpady obojętne z działalności budowlanej i rozbiórkowej”: odpady powstałe w wyniku prac budowlanych i rozbiórkowych określonych w rozdziale 17 europejskiego wykazu odpadów określonego w decyzji Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r., jeżeli zostały one wymienione w tabeli 1 pkt 1 załącznika 1 do niniejszego rozporządzenia,
- b) „pozostałe odpady obojętne pochodzenia mineralnego”: odpady nienależące do rozdziału 17 europejskiego wykazu odpadów określonego w decyzji Komisji 2000/532/WE, i wymienione w tabeli 1 pkt 2 załącznika 1 do niniejszego rozporządzenia,
- c) „odpady obojętne”: odpady stałe powstałe w wyniku prac budowlanych i rozbiórkowych oraz inne odpady pochodzenia mineralnego, które nie ulegają istotnej przemianie fizycznej, chemicznej lub biologicznej, nie rozpuszczają się, nie palą się, nie ulegają żadnym innym reakcjom fizycznym ani chemicznym, nie ulegają biodegradacji, a w przypadku kontaktu z innymi materiałami nie mają szkodliwych skutków powodujących zanieczyszczenie środowiska lub szkody dla zdrowia ludzkiego,
- d) „kruszywo z recyklingu”: kruszywo mineralne powstałe w wyniku odzysku odpadów materiałów nieorganicznych uprzednio wykorzystanych w budownictwie,
- e) „kruszywo sztuczne”: kruszywo pochodzenia mineralnego powstałe w wyniku odzysku odpadów z procesu przemysłowego obejmującego modyfikację termiczną lub inną,
- f) „kruszywo z odzysku”: kruszywo z recyklingu lub kruszywo sztuczne wytworzone z odpadów, o których mowa w lit. a) i b), które przestały być takimi odpadami w wyniku co najmniej jednego procesu odzysku zgodnie z warunkami określonymi w art. 184b ust. 1 dekretu ustawodawczego nr 152 z 2006 r. i przepisami niniejszego rozporządzenia,
- g) „partia kruszywa z odzysku”: nie więcej niż 3000 metrów sześciennych kruszywa z odzysku,

- h) „producent kruszywa z odzysku” lub „producent”: operator instalacji uprawnionej do produkcji kruszywa z odzysku,
- i) „deklaracja zgodności”: deklaracja zastępująca certyfikaty i oświadczenie wydane przez producenta w trybie art. 46 i 47 dekretu prezydenckiego nr 445 z dnia 28 grudnia 2000 r. i poświadczająca właściwości kruszywa z odzysku,
- j) „właściwy organ”: organ wydający zezwolenie zgodnie z częścią II Dział III-bis lub częścią IV rozdział IV Dział I dekretu ustawodawczego nr 152 z 2006 r. lub organ otrzymujący powiadomienie, o którym mowa w art. 216 tego dekretu ustawodawczego.

Artykuł 3

Kryteria utraty statusu odpadu

1. Do celów art. 1 ust. 1 i zgodnie z art. 184b ust. 2 dekretu ustawodawczego nr 152 z 2006 r. odpady obojętne z działalności budowlanej i rozbiórkowej oraz inne odpady obojętne pochodzenia mineralnego, zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia, tracą status odpadu i są klasyfikowane jako kruszywo z odzysku, jeżeli kruszywo poddane recyklingowi lub kruszywo sztuczne powstałe w wyniku odzysku spełnia kryteria określone w załączniku 1.

Artykuł 4

Szczególne zastosowania

1. Kruszywo z odzysku może być wykorzystane wyłącznie do szczególnych celów wymienionych w załączniku 2.

Artykuł 5

Odpowiedzialność producenta, deklaracja zgodności oraz sposób pobierania i przechowywania próbek

1. Zgodnie z przepisami art. 184 ust. 5, art. 188 ust. 4 i art. 193 dekretu ustawodawczego nr 152 z 2006 r. producent odpadów przeznaczonych do produkcji kruszywa z odzysku ponosi odpowiedzialność za prawidłowe nadawanie kodów odpadów i charakterystyki zagrożeń związanych z odpadami, a także za wypełnienie formularza identyfikacji odpadów (FIR).

2. Spełnienie kryteriów określonych w art. 3 poświadczane jest przez producenta kruszywa z odzysku poprzez wydanie deklaracji zastępującej certyfikatów i oświadczenia w trybie z art. 46 i 47 dekretu prezydenckiego nr 445 z dnia 28 grudnia 2000 r., sporządzanych dla każdej partii wyprodukowanego kruszywa z odzysku. Deklarację zgodności przesyła się do właściwego organu i regionalnej agencji ochrony środowiska z właściwością terytorialną w ciągu sześciu miesięcy od daty produkcji partii kruszywa z odzysku, do której się odnosi, a w każdym razie przed opuszczeniem zakładu. Deklaracje sporządza się na formularzu określonym w załączniku 3 i przesyła się, w tym łącznie, w ramach jednej z procedur, o których mowa w art. 65 dekretu ustawodawczego nr 82 z dnia 7 marca 2005 r.

3. Producent kruszywa z odzysku przechowuje przez okres pięciu lat od daty wysyłki do właściwego organu, w zakładzie produkcyjnym lub w swojej siedzibie kopię deklaracji, o której mowa w ust. 2, również w formacie elektronicznym, udostępniając ją organom nadzoru na żądanie.

4. W celu wykazania spełnienia kryteriów określonych w art. 3, producent kruszywa z odzysku pobiera próbkę z każdej partii kruszywa wyprodukowanego zgodnie z UNI 10802, ewentualnie stosując metody pobierania próbek odpadów budowlanych, o których mowa w UNI/TR 11682. Próbki takie przechowuje się w zakładzie produkcyjnym lub w siedzibie przez okres jednego roku od daty wysłania deklaracji, o której mowa w ust. 2, poświadczającej produkcję partii, z której zostały pobrane. W odniesieniu do kontroli zgodności i przydatności w celu weryfikacji zgodności z normami technicznymi w tabeli 5, próbkę dla każdej partii kruszywa z odzysku pobiera się zgodnie z UNI 932-1. Metoda przechowywania próbki jest taka, aby zapewnić zachowanie właściwości chemicznych i fizycznych kruszywa z odzysku i możliwość przeprowadzenia powtórnej analizy.

Artykuł 6

System zarządzania

1. Producent kruszywa z odzysku, w miarę możliwości również poprzez dostęp do procedur akredytacji, posiada odpowiedni system zarządzania w celu wykazania zgodności z kryteriami niniejszego rozporządzenia, w tym kontroli jakości i samokontroli.
2. Przepisy, o których mowa w art. 5 ust. 4, dotyczące obowiązku przechowywania próbek, nie mają zastosowania do spółek zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. ani do przedsiębiorstw posiadających certyfikację środowiskową UNI EN ISO 14001 wydaną przez akredytowaną jednostkę zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Artykuł 7

Monitorowanie

1. W ciągu dwudziestu czterech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, po uzyskaniu danych z monitorowania dotyczących wdrażania przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, Ministerstwo Środowiska i Bezpieczeństwa Energetycznego ocenia stosowność ustanowienia stałego obserwatorium monitorowania lub przystąpienia do przeglądu kryteriów utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i b), w celu uwzględnienia, w razie potrzeby, dowodów, które pojawiły się w fazie wdrażania.

Artykuł 8

Przepisy przejściowe i końcowe

1. W celu spełnienia kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu producent kruszywa z odzysku w ciągu 180 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przedkłada właściwemu organowi aktualizację powiadomienia dokonanego w trybie art. 216 dekretu ustawodawczego nr 152 z 2006 r. lub wniosek o aktualizację zezwolenia udzielonego zgodnie z rozdziałem IV Dział I, część IV lub Dział III-bis części II dekretu ustawodawczego nr 152 z 2006 r. W odniesieniu do procedur uproszczonych zastosowanie znajdują nadal przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 5 lutego 1998 r., opublikowanego w Dodatku Zwyczajnym do Dziennika Urzędowego Republiki Włoskiej nr 88 z dnia 16 kwietnia 1998 r., dotyczące limitów ilościowych określonych w załączniku 4 oraz dopuszczalnych wielkości emisji określonych w załączniku 1 część załącznika 2, jak również norm technicznych określonych w załączniku 5 do tego dekretu.

2. Do czasu wejścia w życie aktualizacji powiadomień dokonanych zgodnie z art. 216 dekretu ustawodawczego nr 152 z 2006 r. oraz pozwoleń udzielonych zgodnie z częścią IV Dział 1 rozdział IV lub częścią II Dział III-bis tego dekretu, producenci kruszywa z odzysku działają zgodnie z certyfikatami posiadanymi przed aktualizacją. Jeżeli z chwilą wejścia w życie niniejszego dekretu pozwolenie zostanie przedłużone w trybie art. 29 lub art. 208 ust. 12 dekretu ustawodawczego nr 152 z 2006 r., producenci kruszywa z odzysku działają aż do końca jego ważności zgodnie z odnowionymi pozwoleniami.

3. Kruszywami z odzysku wyprodukowanymi do czasu skutecznej aktualizacji lub odnowienia, o których mowa w ust. 1 i 2 można nadal zarządzać zgodnie z powiadomieniem dokonanym na podstawie art. 216 dekretu ustawodawczego nr 152 z 2006 r. lub zgodnie ze skutecznym pozwoleniem w chwili składania wniosku o aktualizację lub przedłużenie, udzielonym na mocy rozdziału IV Dział I część IV lub Dział III-bis część II niniejszego dekretu.

4. Po uzyskaniu zaktualizowanego lub odnowionego pozwolenia lub wygaśnięcia warunków skuteczności zaktualizowanego powiadomienia, producenci kruszywa z odzysku działają zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym dekrete.

5. Załączniki 1, 2 i 3 stanowią integralną część niniejszego dekretu.

Artykuł 9

Uchylenia

1. Rozporządzenie Ministra Środowiska i Bezpieczeństwa Energetycznego nr 152 z dnia 27 września 2022 r. traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu.

Niniejsze rozporządzenie, opatrzone pieczęcią państwową, zostaje włączone do oficjalnego zbioru aktów prawnych Republiki Włoskiej. Wszystkie zainteresowane strony są zobowiązane do przestrzegania i zapewnienia przestrzegania niniejszego dekretu.

Rzym,

Minister

Gilberto Pichetto Fratin

Załącznik 1
(Artykuł 3)

a) kwalifikujące się odpady.

Do produkcji kruszywa z odzysku można wykorzystywać wyłącznie odpady obojętne pochodzące z innych niż niebezpieczne działań budowlanych i rozbiórkowych wymienionych w tabeli 1 pkt 1 oraz inne nieszkodliwe odpady obojętne pochodzenia mineralnego wymienione w tabeli 1 pkt 2. Odpady podziemne nie kwalifikują się do produkcji kruszywa z odzysku.

Odpady oznaczone kodem EER 170504 z zanieczyszczonych miejsc poddawanych procesowi regeneracji również nie kwalifikują się do produkcji kruszywa z odzysku.

Tabela 1 – Odpady dopuszczone do produkcji kruszywa z odzysku

1. Odpady obojętne z prac budowlanych i rozbiórkowych (rozdział 17 Europejskiego Katalogu Odpadów) 170101 Cement. 170102 Cegły 170103 Kafle i ceramika 170107 Mieszaniny lub żużel z cementem, cegłami, płytkami i ceramiką inne niż wymienione w pozycji 170106 170302 Mieszaniny bitumiczne inne niż wymienione w pozycji 170301 170504 Ziemia i skały z wykopów inne niż wymienione w pozycji 170503 z wyłączeniem z terenów zanieczyszczonych poddanych regeneracji 170508 Tłuczeń na podsypkę kolejową, inny niż wymieniony w pozycji 170507 170904 Zmieszane odpady budowlane i rozbiórkowe inne niż wymienione w pozycjach 170901, 170902 i 170903
2. Inne odpady obojętne pochodzenia mineralnego (nienależące do rozdziału 17 Europejskiego Katalogu Odpadów) 010408 Żwir i rozdrobnione odpady kamienne inne niż wymienione w pozycji 010407 010409 Odpady piasku i gliny 010410 Pyły i podobne pozostałości inne niż wymienione w pozycji 010407 010413 Odpady powstające przy cięciu i obróbce postaciowej skał inne niż wymienione w 010407 101201 Odpady z przygotowania mas wsadowych do obróbki termicznej 101206 Zużyte formy składające się wyłącznie z wiórów i odpadów z niewypalonych, szkliwionych i wypalanych wyrobów ceramicznych lub z wiórów i spieczonej terakoty oraz ekspandowanej gliny, ewentualnie

pokrytych niewypalonym szkliwem, w stężeniu <10 % wagowo

101208 Wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, kafle i ceramika budowlana (po przeróbce termicznej)

101311 Odpady z cementowych materiałów kompozytowych inne niż wymienione w 101309 i 101310

120117 Odpady poszlifierskie inne niż wymienione w 120116, składające się wyłącznie z odpadowych piasków ściernych

191209 Minerale (np. piasek, skały, kruszywa)

200301 Niesortowane odpady komunalne, ograniczone do obojętnej frakcji odpadów porzuconych z działalności budowlanej i rozbiórkowej.

b) Kontrole przychodzących odpadów.

Kontrole odpadów kwalifikujących się do produkcji kruszywa z odzysku obejmują: (i) badanie dokumentacji towarzyszącej przychodzącym odpadom, (ii) oględziny, (iii) wszelkie dodatkowe kontrole. W tym celu producent odzyskanego kruszywa stosuje odpowiednią procedurę odbioru odpadów w celu sprawdzenia, czy odpady odpowiadają właściwościom określonym w niniejszym rozporządzeniu.

W przypadku przedsiębiorstw zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. oraz przedsiębiorstw posiadających certyfikat środowiskowy UNI EN ISO 14001 wydany przez organizację akredytowaną na mocy obowiązującego prawodawstwa system ten jest zintegrowany z systemem zarządzania środowiskowego.

System zakłada ustanowienie procedury zarządzania, identyfikowalności i zgłaszania wykrytych niezgodności oraz zapewnia spełnienie co najmniej następujących obowiązków:

- badania dokumentacji towarzyszącej przychodzącym ładunkiem odpadów przez personel z odpowiednim poziomem przeszkolenia;
- oględzin przychodzącego ładunku odpadów;
- przyjmowania takich odpadów wyłącznie w przypadku, gdy badanie dokumentacji towarzyszącej i oględziny zakończyły się powodzeniem pod nadzorem personelu objętego regularnym szkoleniem oraz kursami doszkalającymi, który dokonuje sortowania odpadów oraz usuwa i oddziela wszelkie obce materiały,
- ważenia i rejestrowania przychodzących danych dotyczących ładunku odpadów;
- oddzielnego składowania odpadów, które nie spełniają kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu, na wyznaczonym obszarze;
- składowania odpadów spełniających wymagania, wymienionych w tabeli 1 niniejszego załącznika, na obszarze specjalnie wydzielonym obszarze, który jest zorganizowany w taki sposób, aby zapobiec nawet przypadkowemu zmieszaniu z innymi niedozwolonymi rodzajami odpadów,
- obsługi odpadów przeznaczonych do produkcji kruszywa z odzysku przez personel objęty regularnym szkoleniem oraz kursami doszkalającymi w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu odpadów innymi odpadami lub materiałami obcymi,

- przeprowadzenia wszelkich dodatkowych kontroli, w tym kontroli analitycznych, na podstawie próbek lub za każdym razem, gdy analiza dokumentacji lub oględziny wskazują na taką potrzebę.

c) Minimalny proces produkcji i przechowywanie u producenta

Proces przetwarzania i odzysku „odpadów obojętnych z działalności budowlanej i rozbiórkowej” i „innych odpadów obojętnych pochodzenia mineralnego”, zdefiniowanych w art. 2 lit. a) i b) do celów produkcji kruszywa z odzysku, odbywa się poprzez etapy mechaniczne, takie jak między innymi:

- zgniatanie,
- przesiewanie/dobór wielkości cząstek,
- rozdzielenie frakcji metali i frakcji niepożądanych.

Proces odzysku, w zależności od rodzaju materiału, może polegać na kontroli odpadów w celu sprawdzenia, czy spełniają one kryteria określone w tabelach 2 i 3 poniżej. Uznaje się, że odzysk został dokonany w każdym przypadku, gdy, poprzez wykonanie wszystkich lub niektórych z powyższych etapów lub innych procesów mechanicznych, osiągnięto zgodność z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

Podczas etapu weryfikacji zgodności w odniesieniu do kruszywa z odzysku, składowanie i przetwarzanie u producenta są zorganizowane w taki sposób, aby poszczególne partie produkcyjne nie były mieszane.

Przez cały okres przechowywania odzyskanego materiału w oczyszczalni, w której został wyprodukowany, kruszywo z odzysku jest składowane i przetwarzane w oczyszczalniach oraz na obszarach składowania wykorzystywanych do tego celu. Pozostaje to bez uszczerbku dla wszystkich obowiązujących przepisów dotyczących bezpieczeństwa i zapobiegania wypadkom przy pracy oraz szczegółowych przepisów dotyczących pozwoleń.

d) Wymagania jakościowe dotyczące kruszywa z odzysku

d.1) Kontrole kruszywa z odzysku

Dla każdej partii wyprodukowanego kruszywa z odzysku zapewnia się zgodność z parametrami określonymi w tabeli 2 zgodnie z zastosowaniami, do których partie wyprodukowanego kruszywa z odzysku mają być przeznaczone w załączniku 2 (art. 4).

Dopuszczalne wartości stężenia wskazane w trzeciej kolumnie tabeli 2 mają zastosowanie do partii kruszywa z odzysku przeznaczonego do użytku, o którym mowa w lit. a) załącznika 2 do niniejszego dekretu.

Dopuszczalne wartości stężenia określone w czwartej kolumnie tabeli 2 stosuje się do partii kruszywa z odzysku przeznaczonych do zastosowań, o których mowa w lit. b), c), d), e), f) i g) załącznika 2 do niniejszego dekretu.

Partie kruszywa z odzysku przeznaczone do zastosowań, o których mowa w lit. h) oraz i), podlegają wyłącznie dopuszczalnej wartości stężenia azbestu (100 mg/kg, wyrażonej jako sucha masa) określonej w piątej kolumnie tabeli 2.

Tabela 2 – Parametry, które należy wyszukać i wartości graniczne

Parametry	Jednostka miary	Stosowanie dopuszczalnych wartości stężenia		
		Zastosowanie, o którym mowa w załączniku 2 lit. a)	Zastosowania, o których mowa w załączniku 2 lit. b)-g)	Zastosowania, o których mowa w załączniku 2 lit. h) oraz i)
Azbest	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	100 (1)	100 (1)	100 (1)
(WĘGLOWODORY AROMATYCZNE)				
Benzen	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,1	2	
Etylobenzen	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,5	50	
Styren	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,5	50	
Toluen	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,5	50	
Ksylen	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,5	50	
Organiczne dodatki aromatyczne (od 20 do 23) (2)	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	1	100	
(POLICYKLICZNE WĘGLOWODORY AROMATYCZNE)				
Benzo(a)antracen	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,5	10	
Benzo(a)piren	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,1	10	
Benzo(b)fluoranten	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,5	10	

Benzo(k)fluoranten	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,5	10	
Benzo(ghi)perylenu	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,1	10	
Chryzen	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	5	50	
Dibenzo(a,e)piren	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,1	10	
Dibenzo(a,l)piren	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,1	10	
Dibenzo(a,i)piren	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,1	10	
Dibenzo(a,h)piren	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,1	10	
Dibenzo(a,h)antrachen	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,1	10	
Indenopyren	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,1	5	
Piren	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	5	50	
Wielopierścieniowe dodatki aromatyczne (od 25 do 34) (3)	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	10	100	
Fenol	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	1	60	
PCB	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	0,06	5	
C 12	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	50	750	
CR VI	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	2	15	

Materiały pływające (4)	cm ³ /kg	<5	<5	
Frakcje obce (4)	% masy	<1%	<1%	

(1) (*) Odpowiadające granicy wykrywalności techniki analitycznej (mikroskopia lub równoważna pod względem wykrywalności). W każdym przypadku urzędowo uznaną metodologię stosuje się na całym terytorium kraju, co pozwala na wykrycie niższych wartości stężeń.

(2) Organiczne dodatki aromatyczne (od 20 do 23): 20-etylobenzen, 21-styren, 22-toluen, 23-ksylen, zgodnie z numeracją określoną w załączniku 5 do części czwartej dekretu ustawodawczego nr 152 z dnia 3 kwietnia 2006 r.

(3) Wielopierścieniowe dodatki aromatyczne (od 25 do 34) 25-benzo(a)antracen, 26-benzo(a)piren, 27-benzo(b)fluoranten, 28-benzo(k)fluoranten, 29-benzo(ghi)perylen, 30-chryzen, 31-dibenzo(a,e)piren, 32-dibenzo(a,l)piren, 33-dibenzo(a,i)piren, 34-dibenzo(a,h)piren, wymienione w załączniku 5 do części czwartej dekretu ustawodawczego nr 152 z dnia 3 kwietnia 2006 r.

(4) Jeżeli nie zostały określone w mających zastosowanie normach technicznych

d.2) Test uwalniania kruszywa z odzysku.

Każda partia wyprodukowanego kruszywa z odzysku musi zostać poddana badaniu uwalniania w celu oceny zgodności z dopuszczalnymi stężeniami parametrów określonych w tabeli 3. Partie kruszywa z odzysku wyprodukowanego do produkcji betonu, o którym mowa w NTC 2018 o klasie wytrzymałości większej lub równej C 12/15 wyłącza się z badania uwalniania. Wyłącza się również partie kruszywa z odzysku wyprodukowanego do produkcji klinkierów cementowych oraz partie przeznaczone do produkcji cementu.

Do określenia badania uwalniania stosuje się załącznik A do normy UNI 10802 oraz metodę określoną w normie UNI EN 12457-2.

Jedynie w przypadkach, gdy analizowana próbka ma bardzo drobne cząstki, należy użyć ultrawirówki (20000 G) przez co najmniej 10 minut, bez przechodzenia do fazy sedymentacji naturalnej.

Dopiero po tej fazie można przystąpić do kolejnej fazy filtracji zgodnie z pkt 5.2.2 normy UNI EN 12457-2.

Tabela 3 – Anality badane i wartości graniczne.

Parametry	Jednostka miary	Stężenia graniczne
Azotany	mg/l	50
Fluorki	mg/l	1.5
Cyjanki	mikrogramy/l	50
Bar	mg/l	1
Miedź	mg/l	0,05
Cynk	mg/l	3

Beryl	mikrogramy/l	10
Kobalt	mikrogramy/l	250
Nikiel	mikrogramy/l	10
Wanad	mikrogramy/l	250
Arsen	mikrogramy/l	50
Kadm	mikrogramy/l	5
Chrom ogółem	mikrogramy/l	50
Ołów	mikrogramy/l	50
Selen	mikrogramy/l	10
Rtęć	mikrogramy/l	1
ChZT	mg/l	30
Siarczany	mg/l	750
Chlorki	mg/l	750
pH		5.5 < > 12.0

e) referencyjne normy techniczne dotyczące certyfikacji WE kruszywa z odzysku.

W tabeli 4 przedstawiono referencyjne normy techniczne dotyczące nadawania oznakowania CE kruszywu z odzysku.

Tabela 4 – Normy techniczne dotyczące certyfikacji WE

Norma	Tytuł
UNI EN 13242	Kruszywa do niezwiązanych i związanych hydraulicznie materiałów stosowanych w obiektach budowlanych i budownictwie drogowym
UNI EN 12620	Kruszywa do betonu
UNI EN 13139	Kruszywa do zaprawy
UNI EN 13043	Kruszywa do mieszanek bitumicznych i powierzchniowych utrwaleń stosowanych na drogach, lotniskach i innych powierzchniach

	przeznaczonych do ruchu
UNI EN 13055	Kruszywa lekkie
UNI EN 13450	Kruszywa na podsypkę kolejową
UNI EN 13383-1	Kruszywa do robót ochronnych (narzut kamienny) – Specyfikacje
UNI EN 13108	Mieszanki mineralno-asfaltowe – Wymagania – Część 8: Konglomerat bitumiczny z odzysku

Załącznik 2

(Artykuł 4)

Kruszywo z odzysku wykorzystuje się do:

- a) rekultywacji środowiska, wypełniania i zasypywania,
- b) budowy nasypów w robotach ziemnych obiektów inżynierii lądowej i wodnej,
- c) produkcji mieszanek bitumicznych oraz podbudów dla dróg, linii kolejowych, lotnisk oraz nawierzchni cywilnych i przemysłowych,
- d) budowy fundamentów pod infrastrukturę transportową oraz pod nawierzchnie cywilne i przemysłowe,
- e) tworzenia warstw pomocniczych pełniących na przykład funkcje kapilarne, zapobiegające zamarzaniu, odwadniające,
- f) pakowania mieszanek wiązanych spoiwami hydraulicznymi (takich jak na przykład mieszanki cementowe, mieszanki betonowe),
- g) pakowania betonu,
- h) produkcji klinkieru cementowego,
- i) produkcji cementu.

Tabela 5 zawiera wykaz norm technicznych dotyczących wykorzystania kruszywa z odzysku. W przypadku gdy takie normy techniczne zostaną zmienione, poprawione lub wymienione, należy zapewnić zgodność z normami technicznymi zmienionymi lub wymienionymi bądź wprowadzonymi w celu zastąpienia takich norm.

Tabela 5 – Wykaz norm technicznych dotyczących zastosowania kruszywa z odzysku

Zastosowanie	Zgodność z europejskimi normami zharmonizowanymi/wydajność	Możliwości techniczne
rekultywacja środowiska, wypełnianie i zasypywanie	UNI EN 13242	UNI 11531-1 Tabela 4a
Budowa obiektów ochronnych (pancerz)	UNI EN 13383-1	UNI EN 13383-1
Realizacja wałów przeciwpowodziowych	UNI EN 13242	UNI 11531-1 Tabela 4a
Produkcji mieszanek bitumicznych oraz podbudów dla dróg, linii kolejowych, lotnisk oraz nawierzchni cywilnych i przemysłowych,	UNI EN 13043 UNI EN 13242 UNI EN 13108-8	UNI 11531-1 Specyfikacje techniczne prac
Budowy fundamentów pod infrastrukturę transportową oraz pod nawierzchnie cywilne i przemysłowe	UNI EN 13242 UNI EN 13450	UNI 11531-1 Tabela 4b:

Tworzenie pomocniczych warstw	UNI EN 13242	UNI 11531-1 Tabela 4b
Pakowanie mieszanek wiązanych spoiwami hydraulicznymi (takich jak na przykład mieszanki cementowe, mieszanki betonowe)	UNI EN 13242 UNI EN 13139 UNI EN 13055	UNI EN 14227-1 UNI 11531-2 UNI EN 998-1 UNI EN 998-2 UNI 11104 Typ B
Pakowanie betonu	UNI EN 12620 UNI EN 13055 UNI EN 13242	UNI 8520-1 UNI 8520-2 UNI 11104 Załącznik E do normy EN 206 Dekret ministerialny z dnia 17 stycznia 2018 r. NTC: pkt 11.2.9.2
Produkcja klinkieru cementowego	Nie dotyczy	Normy wydajności przedstawione w tabeli 6
Cementownie	Nie dotyczy	UNI EN 197-6

Tabela 6: parametry wydajności kruszywa z odzysku do produkcji klinkieru

Parametry	Jednostka miary	Wartości graniczne
Substancje organiczne (TOC)	% w przeliczeniu na suchą masę	2
Rtęć	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	1
Dodatek do talu + kadmu	mg/kg w przeliczeniu na suchą masę	5
Chlorki jako Cl	% w przeliczeniu na suchą masę	0,5
Siarczany jako SO ₃	% w przeliczeniu na suchą masę	2
Magnez jako MgO	% w przeliczeniu na suchą masę	15

W przypadku wszystkich zastosowań oznakowanie CE ma zastosowanie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. z wyjątkiem zastosowań wyłączonych na mocy tego rozporządzenia.

W przypadku zastosowań, o których mowa w lit. f) i g), należy przestrzegać limitów określonych w pozycji 47 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącego obecności chromu VI w cemencie i mieszankach zawierających cement.

Załącznik 3
(Artykuł 5)

DEKLARACJA ZGODNOŚCI (DZ)
DEKLARACJA ZASTĘPUJĄCA OŚWIADCZENIE
NA PODSTAWIE I DO CELÓW ART. 5 ROZPORZĄDZENIA MINISTRA ŚRODOWISKA I
BEZPIECZEŃSTWA ENERGETYCZNEGO NR [•] Z DNIA [•][•] [202-] R.
OPUBLIKOWANEGO DNIA [•] R.
(art. 46, 47 i 38 dekrety prezydenckiego nr 445 z dnia 28 grudnia 2000 r.)

Deklaracja nr (Partia nr)	_____
Rok	_____
	(yyyy)

(UWAGA: numer deklaracji należy zapisywać narastająco)

Dane producenta kruszywa z odzysku zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. h) dekretu [•]			
Nazwa firmy		Numer podatkowy/VAT	
Rejestracja w rejestrze spółek			
Adres		Numer domu	
Kod pocztowy	Miasto	Prowincja	
Zakład produkcyjny			
Adres		Numer domu	
Kod pocztowy	Miasto	Prowincja	
Autoryzacja/organ wydający		Wydane w dniu	

Producent wskazany powyżej oświadcza, że:

- partia kruszywa z odzysku jest reprezentowana przez następującą ilość objętościową:

(UWAGA: należy podać metry sześciennne cyframi i literami)

- powyższa partia kruszywa z odzysku spełnia kryteria określone w art. 3 dekretu Ministra Środowiska i Bezpieczeństwa Energetycznego z dnia [•] [•] [202 •] opublikowanego w [•],
- powyższa partia kruszywa z odzysku ma właściwości opisane bardziej szczegółowo w poniższej tabeli:

Charakterystyka kruszywa z odzysku

Techniczne normy referencyjne	Cele szczegółowe (załącznik 2)
UNI EN 13242: Kruszywa do materiałów niestopowych i stopów ze spoiwem hydraulicznym stosowanych w obiektach budowlanych i budownictwie drogowym	☐ a) ☐ b) ☐ c) ☐ d) ☐ e) ☐ f) ☐ g) ☐ h) ☐ i)
UNI EN 12620: Kruszywa do betonu;	☐ a) ☐ b) ☐ c) ☐ d) ☐ e) ☐ f) ☐ g) ☐ h) ☐ i)
UNI EN 13139: Kruszywa do zaprawy	☐ a) ☐ b) ☐ c) ☐ d) ☐ e) ☐ f) ☐ g) ☐ h) ☐ i)
UNI EN 13043: Kruszywa do mieszanek bitumicznych i powierzchniowych utrwaleń stosowanych na drogach, lotniskach i innych powierzchniach przeznaczonych do ruchu	☐ a) ☐ b) ☐ c) ☐ d) ☐ e) ☐ f) ☐ g) ☐ h) ☐ i)
UNI EN 13055: Kruszywa lekkie;	☐ a) ☐ b) ☐ c) ☐ d)

	☐ e) ☐ f) ☐ g) ☐ h) ☐ i)
UNI EN 13450: Kruszywa do podsypki kolejowej;	☐ a) ☐ b) ☐ c) ☐ d) ☐ e) ☐ f) ☐ g) ☐ h) ☐ i)
UNI EN 13383-1 Kruszywa do robót ochronnych (narzut kamienny) – Specyfikacje	☐ a) ☐ b) ☐ c) ☐ d) ☐ e) ☐ f) ☐ g) ☐ h) ☐ i)
UNI EN 13108: Mieszanki mineralno-asfaltowe – Wymagania – Część 8: Konglomerat bitumiczny z odzysku	☐ a) ☐ b) ☐ c) ☐ d) ☐ e) ☐ f) ☐ g) ☐ h) ☐ i)

Wreszcie producent stwierdza, że:

- ma świadomość sankcji karnych za składanie fałszywych lub nieścisłych oświadczeń w dokumentach urzędowych i związanej z tym utraty świadczeń zgodnie z art. 75 i 76 DEKRETU PREZYDENCKIEGO NR 445/2000;
- został poinformowany, że wszystkie zgromadzone dane osobowe będą przetwarzane elektronicznie wyłącznie na potrzeby procedury, w związku z którą składane jest oświadczenie (art. 13 rozporządzenia (UE) nr 679/2016).

_____, dnia _____
(UWAGA: wskazać miejsce i datę)

UWAGA: (Podpis i pieczęć producenta)

(zwolnione z opłaty skarbowej na podstawie art. 37 dekretu prezydenckiego nr 445/2000)

Załączniki: fotokopia dokumentu tożsamości niżej podpisanego oraz raport z analizy.

